

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Secu[n]do declara[n]da est sacratissime virgis p[er]seruatiua
s[an]ctificatio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

Ber. de Cōceptione

Seūdo declarāda est sacratissime
virgis p̄seruatiua sc̄ificatio. vīz
q̄liter ipa dei m̄ singlari qdā grā
sc̄ificata est in p̄mo instati cōceptiōis sue
p̄ quā sc̄ificatiōne oīno p̄seruata ē ab ori-
ginali culpa. Pro q̄ p̄mo no rādū fm̄ doct.
illūnārū Frā. de maroni in trac. de con-
cepōe & ḡsis: q̄ triplex est sanctificatiō.

Prima est yniuersal q̄ ania sc̄ificat: q̄a
vīz a p̄co purgat & el grā. **N**er: sed n̄ cō-
firmat q̄ possit cadere a grā. Et hoc de
cōi lege fit per facta. **S**c̄da est sp̄ecialis q̄
ania purgat a culpa & accipit grām: & sic cō-
firmat in grā q̄ in p̄m̄ morale cadere n̄
p̄t. et talis creditus fuisse sc̄ificatio iōānis
et hieremie. **T**ertia est singularis: q̄ sc̄ificat
eaf ania nō p̄urgatiōe culpa & q̄ nullā est
ibi culpased collatiōe grē & p̄firmatōe tā-
ta ut neḡ mortalē neḡ venialē possit pec-
care. Et h̄ modo fuit brā v̄go sc̄ificata i p̄
mo instati sue cōceptiōis. Hoc Frā. Q.,
aut v̄go sc̄ificata fuit sc̄ificata sc̄ificatiō
p̄seruatiua ab oī culpa originali/ita q̄ ab ea
fuerit oīno exēpta & in p̄mo instati sue con-
cepōis sc̄ta & grā plena: possumus per/
suadere & declarare tripliciter

Primo auro/itab.

Secondo figuris.

Tertio rationib⁹.

Primo autoritatib⁹: tres

p̄cipias ad hoc autoritates adducēdo.

Drima est Anselmi deceptu v̄ginali.
ca. xvii. Decuit vt ea puritate v̄go m̄ n̄i-
teret q̄ maior sub deo neq̄ intelligi. H̄ aut̄
nō esset v̄z si v̄rgo maria q̄nq̄ fuissest in
originali p̄co: q̄ p̄ intelligi pura inocē-
tia sub deo. **S**c̄da est autoritas gloe oī-
dinarii sup illo Jo. iiij. Q. delurū venit
sup oēs est tē. vi. q̄ būanitas ch̄l fuit sū-
pta de altitudine būane nature. de statu
innocētie in q̄ natura būana nō fuit pollu-
ta aliq̄ macula. **T**ertia est autoritas sa-
lomonis Prover. viij. q̄ fm̄ v̄sum romane
eccle recitat in ep̄la in p̄gona b. v̄rgis di.

Dñs possedit me i initio viaz suaz anq̄

q̄c̄q̄ faceret a p̄ncipio ab eīno ordiata sū:

vt. s. essem ieiū ch̄l m̄. Et hac autoritate

h̄ & cōceptio & natitas gloe v̄rgis marie

p̄cessit i m̄re diuina cuiuscū alter⁹ pure

creature cōceptionē. Ex q̄ferri p̄t q̄ p̄ pec-

catū p̄mo p̄tētū mactari n̄ potuit. P̄o-
bat p̄na p̄ Aug. xiiij. d̄ cui. dī. ca. xj. d̄. H̄o
p̄co suo dinū nō potuit p̄urbare p̄silum
q̄si q̄d̄ d̄ statuerat illū mutare cōplerit.

Hec Aug. P̄u. aut̄ ordiauerat glozaz vit-

ginē esse matrē dei. i. gif & ordiauerat eam

omoda puritate nitre quēadmodū deç
matrē dei. **P**ro p̄firmatiōe aut̄ p̄dictari
autoritatū possit: ad p̄positū exponet il-

lud p̄. Flumis iper⁹ letificat ciuitate dei
sc̄ificauit tabnaculū suū altissimū. Alīst

mus inq̄ dei fili⁹ sc̄ificauit tabnaculū suū
um q̄d̄ v̄go glozaz & sacratissima manā.

Et mod⁹ iue sc̄ificatiōis rā gif cū p̄mittit:
Flumis iper⁹ letificat ciuitate dei. Hec
uitas ē v̄go brā. hoc flumē ē abūdās grā

spūscrit. **G**ūn. Jo. viij. d̄. saluator. Qui cre-

dit in messe d̄ septura) flumia d̄ v̄tre ei⁹
fluēt. Et subdit euāgelista. hoc aē d̄ d̄ spū
quē accepturi erāt credentes i eū. Sūt aut̄

p̄oderada singla v̄ba p̄. dī. Flumis iper⁹
letificat ciuitate dei. Notācer q̄p̄e d̄. sūt
mūm. q̄ fuit mun⁹ grē copiosu in sua san-
ctificatiōe sibi datū. Fōs ei p̄. p̄ est i alio
sc̄ris crevit i ea in flumū maximū & in q̄o

plimas redūdant. Hester. x. Signant
etia d̄ iper⁹: q̄ fuit mun⁹ grē v̄tuolū. Et
certe ita v̄tuole & impetuose descendēs re-

oīm maculā ciuiticq̄ p̄tī p̄ueniret. Tū
ipa dī p̄t Fōs horroz: p̄te⁹ aq̄q̄ v̄uen-
tiū. s. grā sp̄ualū q̄ fluit iper⁹ de libano
de mole deitaz. **L**an. viij. Notācer ite⁹
rū d̄. letificat. q̄ fuit mun⁹ grē deliciōsū.
Legim⁹ Lu. i. q̄ infas iōānes exultauit in
v̄tero eū fuit emūdāt ab originali p̄co et
reple⁹ spūscrit. **A**lto i. gif mag⁹. credēdū
est v̄gine exultasse q̄n p̄ grē plenitudinem
sc̄ificata ē in m̄ris v̄to ab istati cōceptiōis.
hoc est v̄tiḡ tāro mag⁹. credēdū q̄nto i cā
copios⁹ grē mun⁹ descedit. Signer sup
addit: ciuitate dī. q̄ fuit mun⁹ grē fructu
sum: q̄ vīz p̄ h̄ facta ē ciuitas dei: de q̄
bi p̄. d̄. Glosa dicta sūt de te citas dei.

Secūdo declarāda est pu-

ritas cōceptiōis b. marie p̄ figurās tres ad

h̄ p̄ncipales figurās adducēdo. **P**rima

est de gadiso voluptat̄. Figurāta em̄ fuit

bā v̄go in gadiso voluptat̄ in q̄ fuit post

tus adā i statu inocētie. Fuit eīb. v̄go hot-

beate Marie virgis Fo. CXXIII

qđr. s. Cor. xv. Facit eum dñs in aiām
viuere nouissim⁹ aut adā i spū viuiscatē.
Et seq̄. Prim⁹ hō de terra terren⁹ sedus
de celo celest⁹. Qđ intelligit nō qntū ad di-
versitatē nature sed p̄ diversitatē et diffe-
rentia qntū ad clītare p̄tus et vīch culpe
et grē. Q, aut b. hō figurata fuit p̄ pa-
radisi voluptatē testa. Hām. in ser. d na-
tūrātē er⁹: dices ad eā. Tu appellas icel/
lectual edes sacratior ac dīmōr antiq. In
isla em̄ terren⁹ adā hitauit; in te autē dñs
celi. Hec ille. Sic ḡ in pādiso voluptatis
nib⁹ erat iordinatu: sed oia puen̄tissime
ordīnata: ita a fortiori rōne credēdū est d̄
hōne ḡhōsa q̄ i ea nib⁹ vñq̄ fuit inordīn-
atū. Sedā figura est de arca diluvij. Fi-
gurata em̄ fuit enā hōgo sc̄issima i area di-
lūvij: de q̄ Ben. vi. dicit dñs ad Noe. Fac
tibi arcā de lignis levigat. Enā Dām. vbi
s. Te area p̄figurauit secudi m̄bi seres le-
mina. Tu em̄ ch̄m m̄bi salutē genūisti q̄
petm̄ qđe subruis et q̄ inūdatorē mitiga-
uit. Hec ille. De⁹ igit̄ p̄ dixit filio vt face-
ret ibi arcā hāc in quā ver⁹ noe. i. ip̄e ch̄s
ingredies m̄dm̄ a diluvio saluans; et hec
fuit de lignis levigat. i. cōplanaat̄: q̄a fuit
ab oī alspītate peti imūis. Tertia figura
est de arca testamēti. Figurata em̄ etia fui-
t in arca veter⁹ testamēti: de q̄ loq̄ aplūs
Heb. ix. dī. q̄ secūm̄ tabernaculū q̄ dī lētā
sc̄oy hēbat arcā testamēti circuitā ex oī
preauo: in q̄ era vna aureā hōns manna
Per hoc q̄ arca illa era in seōctoz̄/dat̄
intelligi excellētia seītar⁹ marie. Cor̄pus
aut̄ hōḡs intelligit p̄ arca. er p̄ vna aureā
hōns manna intelligit ei⁹ aia tota plena et i/
flāmata charitate: hōns in se grē plenitū
dñē. Illa aut̄ vna p̄us fuit iplēta manna
q̄ posita i arca. q̄ quod intelligit q̄ ania bē-
tē
q̄is p̄us naturāt fuit grā plena q̄ cordi-
vita. et sic ab oī macla p̄seruata. q̄a grā il-
la q̄ sic fuit p̄uera equaler (yr de Sc̄o. i. iij.
di. iij.) originali iusticie quatū ad accepta-
tionē diuinā: mo excedit. Ad 2firmatōe
aut̄ maiorē possit supaddi figura de thron⁹
no salomōis. de q̄. iij. Reg. x. Fecit rex sa/
lonō thron⁹ de ebōze gradē et vestiuit eū
auro fullo nimis: et sumitas throni rotun-
da t̄ sequit. Nō est factū tale op̄ i vniuer-
sis regnis. Iste thron⁹ significat brāz vir-
gine q̄ est thron⁹ i q̄ ver⁹ salomō ch̄s sedit

et quē sua sapia fecit. Ebūr aut̄ est os ele-
phat̄ cādidiū: q̄ qđ ygmīcas designatur.
Elephas em̄ est animal castissimū: et natu-
ralis imīnīcas serpēti. Et de b. hōḡne dicit
Ben. iij. Inimicīcas ponā inf te. s. h̄p̄en-
te/ t̄ mīliē t̄c. sequit. Ipa p̄teret caput t̄.
Caput qđē serpēt̄ est initū suggestiōis
quā b. hōgo nūc̄ recipit. Pōt et p̄tūm̄ ori-
ginale dici caput diaboli. q̄. s. est radix et
initū alioz̄ p̄xōz̄: et p̄m̄ p̄tūm̄ q̄ diabō/
lus dñiat hōi. Hoc iuḡ diaboli caput ipsa
triuit. q̄z nullū p̄s̄us in ea locū habuile
p̄tūm̄ origiale. et sic p̄triuist caput. i. p̄tātem
quā hōz̄ diabolus sup̄ hoīem q̄ p̄tūm̄ origi-
nale. Summitas th̄oni rotūda significat
celeste cōversationē. Nō est factū tale op̄
in vniuerſ regnis. q̄z nec p̄m̄ simile vīla ē
nec hōz̄ sequentem.

Tertio declarāda est puri-

tas virginalis p̄ceptiōis p̄ rōnes: tres ad
hoc p̄ncipales rōnes adiūcēdo. Prima
fundat̄ in redēptōis reuerētia. Illud enīz
ponēdū est et tenēdū tanq̄ cōuenientissimū
q̄o p̄inet ad ch̄m̄ reuerētia et eius excellē-
tia: dī nō sit repugnus vniuerſalitati re/
ceptiōis p̄ ip̄m̄ facte. Sed ponere hōḡne
dei matrē fuisse p̄seruata ab originali pec̄/
cato in p̄tute passiōis ch̄m̄ p̄us adeo spe/
rat ad ch̄m̄ reuerētia et excellētia respe/
ctu sue origīs ex ip̄a hōḡne: illo dicere op/
positū videt facere ignominiam ch̄o. s. p̄
nat̄ fuit de m̄re q̄ alīq̄n fuit peccat̄. Neq̄ talis p̄seruatio repugnat vniuerſa/
litati redēptōis p̄ ch̄m̄ facte. Nō em̄ ex hō/
sequit p̄ ch̄m̄ nō sit oīm̄ electoz̄ redēptōz̄
vniuerſal. s. ex eo q̄ ip̄a hōḡne sit p̄seruata
nō sit redēpta p̄ ch̄m̄. q̄z talis p̄seruatio ē
nob̄lissima redēptō. igit̄ t̄c. Sedā rō/
fundat̄ in mediatoris efficacia. Et hāc ra/
tionē ponit Sc̄o. i. iij. dist. iij. sic di. Nō
cōfīssim⁹ mediator hōz̄ p̄fectissimū actu me/
diādi respectu alicui⁹ p̄sonē. p̄ q̄ mediat. s̄z
ch̄s̄ est p̄fectissim⁹ mediator. igit̄ habuit
p̄fectissimū gradū mediādi possiblē respe/
ctu alicui⁹ p̄sonē. sed respectu nullū habu-
it p̄fectiōrē sīue excellētiorē gradū median-
di q̄ respectu marie. q̄ respectu ei⁹ habuit
p̄fectissimū gradū possiblē mediationis.

Sed hoc nō esset nisi meruisset eā p̄serua-
tia p̄tō originali: vt. p̄babif. q̄ ch̄s̄ me/

222 f

¶ Ser. de Conceptione

ruit mariā a pēto originali p̄seruari. q̄ de sa
 cro fuit p̄seruata. Premissa p̄positio vices q̄
 chis nō habuissent respectu marie pfectissimū
 mū gradū mediatiōis possibile nisi meru-
 illet ea p̄seruari a pēto originali p̄bas ad eo
 dē sc̄o: tripli rōne. Prima ē rō recōciliatiōis: q̄ vices sumit p̄ copationē ad deum
 cui recōciliari. Sc̄da ē rō liberatiōis: q̄ su-
 mis p̄ copatiōem ad malū a q̄ mediatoz li-
 berat. Tertia est rō cōicatiōis: q̄ sumit p̄
 copatiōez ad psonā quā recōciliat z cui bo-
 na cōicat. Ad declarationē p̄me ratiōis
 ponit exēplū tale. Aliq̄s offendēs regē in/
 rātū demeres vt oī filio eī naturali rex of-
 fendas z offendēs exberedet ipm. Ita of-
 fensi statutū nō remittēda nisi ab alīz ino-
 cēte offerat regi aliq̄d obsequiū magis pla-
 cens z gratiū q̄ p̄ctū erit displices z of-
 fensiū. Aliq̄s iūf̄ offert obsequiū ita gra-
 tū q̄ recōciliat filios vt nō exberedent: in
 cui libet eoz rex offēdit: l̄z postea remittat
 offendam ppter mēritā mediatoris. Sed si
 mediator ille posset ita pfecte placare re/
 gē vt p̄ueniret respectu alīcuī filij ire ne ei
 offendereb̄: h̄ magis esset q̄ si rex offendam
 h̄ talē remitteret, sed h̄ nō est ip̄ possibi-
 le: cū bec offensa nō sit ex culpa p̄sonā: l̄z eī
 alia p̄ta. Ex h̄ arguit sic. Nullū pfectissimū
 me placat aliq̄, p̄ offensa alīcuī h̄benda
 nisi p̄ueniat ne illi offendat. Nā si lā offen-
 sum placet yr̄ remittat, nō pfectissime pla-
 cat. Sed in p̄posito de⁹ nō offendit anīe p̄
 motu interiore in ipo: l̄z tm̄ p̄culpā i ipsa
 ania. q̄ chis nō pfectissime placat trinitas
 tē, p̄ culpa p̄trahēda a filiis ade si non pue-
 nat vt alīcuī trinitas nō offendat. et p̄ co-
 seq̄as q̄ aia alīcuī filij ade nō habeat cul-
 pa talē. Sc̄da rōne sic arguit. Perfectissim⁹
 mediatoz meref amōrōez oīs pene
 ab eo q̄e recōciliat, sed culpa originalis ē
 maior pena q̄ ipsa carētia vissōis diuine.
 P̄t̄m em̄ est maria pena nature trilectus
 lis inter oīs penas eī: cū sit ablatio boni
 iusticie q̄d est magis cōuenies z meli⁹ ip̄si
 voluntati z volēti q̄ qdūc̄p̄ bonū cōmodi
 alterī a iusticia. Voluntas em̄ inqntū ba-
 her affectionē iusticie, i. inqntū libera ē: est
 simplē nobilior se p̄sa inqntū habet affe-
 ctionē cōmodi. Et in h̄ b̄n̄ p̄ficat illō au-
 gustinū, de libero arbitri. Jussisti dñe z ita
 est vt siby p̄ pena sit oīs iordinat⁹ anim⁹.
 Si ergo ch̄d̄ fuit perfectissim⁹ mediatoz:
 h̄c pena grauissimā meruit ab alīq̄ aufer-
 ti/nō nisi a mīre. q̄ rē. Lōfirmat istō p̄ exē-
 plū, q̄ si filio ade esset maria pena regē h̄
 eū offendit: nullus eū pfectissime recōciliat
 ret nisi auferret ab eo nō tm̄ exberedatōez
 q̄ erā esse inimicū regi. iūf̄ rē. Tēma
 rōne arguit sic Nullus est pfectissim⁹ recō-
 ciliator nisi alīcuī psonē conferat sumū bo-
 nū q̄d potest p̄ illū mediatorē haberet. S̄z
 innocētia illa, s. p̄seruatio a culpa cōtrahē-
 da p̄t h̄i p̄ mediatorē pfectissimū. q̄ h̄mōi
 innocētia alīcuī psonē humāne collata est.
 Hec Sc̄o. vbi s. nisi pauca q̄ circa secūdā
 viā dicta sunt de p̄tō q̄ sumunt ab eodē
 seco in. ii. sent. vi. xxxvij. Tertia rōne
 capitulē fundat in p̄tō originalis mīeria.
 P̄t̄m em̄ originale tollit dei dilectionem
 sine dei grām: ponit dei offendēs sine di-
 inimicīa z diabolīcā subiectōne. Nā p̄l
 p̄t̄m originale dē apl's Eph. ii. Eramus
 natura filii ire. Hec aut̄ nō p̄t̄m quenēter
 dici de brā p̄gine. Lū em̄ sit mī gr̄, specia
 liter a deo electa ad repationē gr̄e quābul
 manū gen⁹ pdiderat: nō el̄t quenēter dī-
 cere q̄ alīq̄n fuerit p̄uata gr̄a. Lū st̄m
 dei nō est quenēter dicere q̄ alīq̄n fuerit
 inimicīa dei z filia ire. Nō em̄ quenēter
 assumit p̄ medio inf alīq̄s ad reconciliandū
 vñm altī alīq̄s in q̄ est etiā illō p̄ q̄d fa-
 cta est inimicīa: et q̄ eandē inimicīa h̄z
 ad eum cui faciēda est recōciliatio. Virgo
 aut̄ brā electa est p̄ medio tali inf dei z na-
 turā hūanā. nō est q̄ cōuenies dicere q̄ alī
 q̄n fuerit in indignatōe dei. Itē cū p̄go be-
 ata sit mulier illa sub cui p̄t̄re tradit⁹ est
 diabol⁹ z sp̄aliter ordinata ad p̄terendū
 caput diabolī: tu era illō. Gen. iiij. Sp̄a con-
 terer caput tuū. q̄d a deo dictū est diabolō
 de p̄gine glōsa. irōnabili est dicere q̄ alī
 q̄n fuerit diabolō sp̄iecta z sub diabolō po-
 testate. Predicata cōpē incōuenētia sunt z
 ita absurdā q̄ nulli vero catholico z sona
 re p̄t̄ neq̄ debent. p̄t̄m cū pagan⁹ ille
 mahumer⁹ in alchorano suo dicat. Nō est
 in filijs hoīm quē nō retigerit satampres-
 ter Mariā z filiū ei⁹. Lōfirmant aut̄p
 dicte rōnes q̄ sicut arguit sco. in. iiij. vij.
 Chis videt imēdiari⁹ fuisse repato: z recō-
 ciliator nō a pēto originali q̄ ab actuū
 q̄ necessitas incarnatiōis z passionis chis

beate virginis Fo.CXXIII.

assignat coiter ex p̄cō origīnali, sed suppo
nit coiter q̄ ch̄s fuit ita p̄fēt̄ mediator

respectu ip̄i marie q̄ eam p̄seruauit ab oī
p̄co actuali, q̄z ab originali. Tē p̄c̄m ori
ginalē maḡ viciat z inficit ḡionā q̄z p̄c̄m
veniale: q̄z nō p̄c̄m originalē stare cum
grā. veniale autē bñ stat cu grā. sed voluit
filiō dī (vt s. ponit) p̄seruare matrē suam a
p̄co veniali/ vt eius puritas seruaret. q̄ a
fotiori etiā ab originali.

Tertio declarāda ē difficultas nō
abilitatis factitia solutio. Et p̄
cipue h̄ notabim̄ circa p̄dicta tri/
pliē difficultatem.

Prima sumū ex rōne naturalis p̄p̄agat̄
Secondā sumū ex rōne pena/
(nonis. lis infiictionis).

Tertia sumū ex rōne p̄sonalē cōditōis.

Prima igitur difficultas
sumū ex rōne naturalis p̄p̄agationis: quia
bgo brā fuit p̄p̄agata naturaliē/ lege cō ali
oī. sed rōne naturaliē p̄p̄agationis a primis
p̄c̄ib̄ p̄rabat p̄c̄m originale. q̄ p̄a con
traxit p̄c̄m originale. Et p̄t hec rō p̄fir
mari p̄ auto ritates. q̄ Ro. v. 8. Oēs in
adā peccauerūt, et n̄ nisi q̄z fuerūt in eo fm
rōne semialē. Hoc modo autē fuit in eo be
ata bgo. Itē Aug. sup illud Jo. Ecceja/
ḡo dī z̄, solus innocē: quia nō sic venit
sc̄m coem p̄p̄agationē. Rūsio fm Sco.
vbi s. Quilibet filiō ade naturaliē est de
bito originalis iusticie: et ex demerito ade
caret ea: et ideo oī talis bñ vnde p̄rabat
originalē peccatum: sed si alicut in p̄mo istā
ti creatiōis ane def grā: ille l̄z careat ori
ginali iusticie: nunq̄ tñ est debitor eiō. q̄z
merito alteri p̄uenientis p̄c̄m daf sibi grā
q̄ equale illi iusticie q̄ntū ad acceptationē
dūna: imo excedit. Quantū est igit ex se
q̄libet bñz petri originale/ n̄lī alt̄ p̄ueni
ret merēdo. Et ita dicendū q̄ oēs p̄p̄agat̄
tinaturaliē ab adā sunt p̄c̄ores. hoc est ex
modo q̄ bñ naturā ab adā habēt vñ care
anti iusticie debita: nisi eis aliude conferat,
sed sicut potest de post p̄mū instās p̄fer
regiam: ita p̄t z̄ in p̄mo instanti. Hec sco.
Unde patet q̄ licet bñ p̄go fuit cōcepta
in peccato originali radicaliter: hoc est q̄
tū ex modo sue p̄ceptionis: nō tñ forma/
uter z actualiter. Contrahit ergo peccatum sup. Consequētia non valer. quia fm ilē

originale de iure sez cō: sed non de facto.

Secūda difficultas sumū

mif rōne penalis afflictionis. Nā bgo
ata habuit penas coes nature humanae: vt
situm: famē: mortē z h̄mōi: q̄ infligunt no/
bis. p̄p̄c̄m originalē nec erāt in ea volū
tarie assumptae: q̄z nō erat redēptrix v̄l re/
paratrix nřa. alas nō fuisset filiō redēptor
om̄ generalis. Rūsio fm Sco. vbi s. Rō
ista nō cludit. q̄z potest mediator: recōci/
liare aliquē vt auferant ab eo pene sibi in/
utiles: et relinquaſ in penis sibi utilibus.

originalis autē culpa non fuisset utilis ma/
rie pene. tñ tpales fuerunt utiles: quia eis
merēt. Hec sco. Possum̄ itaq̄ dicere q̄
bgo brā nō fuit excepta a penis tpalib̄ p̄p̄c̄
triplicē causam. **P**rimo p̄pter ipsiō p̄gis
utilitate: vt pater ex dicit. Ḡn dicit aliq
virginē beatā a more tpali nō fuisse exem
p̄t ad maiore cumulū merito p̄ eius. quia
vt Aug. xiiij. de cīl. vi. Quid p̄c̄is
q̄z mors p̄ quam sit vt etiam oīa delicta
deleant et n̄rīta cumulati augēant: psal
mista dicente. Preciosa in conspectu domī
nī mors sancto p̄ eius. **S**ecūdo propter
Dei veritatem: di. Ps. q̄ vniuerse vie dñi
misericordia z veritas. In virgine igit vo
luit deus exercere misericordiā p̄seruando
ab originali culpa: et iusticiā/ relinquento
eam subiectaz penis originalēs peccati. q̄a
misericordia non expellit iusticiā: dicente
Ps. Misericordia z veritas obviauerunt sib̄
iusticiā z p̄t osculate sunt. **T**ertio p̄p̄c̄
filij p̄ulegiosas dignitatēm. hoc em ita fa
cūm est ne videref bgo matrī dorata p̄ui
legio q̄ ch̄s redēptor n̄ q̄ nullū p̄c̄m ha
buit: et tamen pro salute humani generis
mortuus est.

Tertia difficultas sumūtūr

ex ratione p̄sonalis conditionis. quia vir
go beata prius naturaliter fuit p̄sona z fi
lia. Ade q̄z habuit gratiam. In illo ergo
priori tenebatur ad iusticiam originalēz
quia naturalis filia ade: et non habebat
eam. ergo p̄trahit peccatum originale. Et
confirmatur: quia in illo priori nature nō
fuit iusta: ergo fuit iniusta vel non iusta:
ex q̄. peri her. Responsio fm Sc̄otū vbi
ut̄er z actualiter. Contrahit ergo peccatum sup. Consequētia non valer. quia fm ilē